

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 1. června 2022 – Danske Fragtmænd v. Komise

(Věc T-334/22)

(2022/C 326/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Danske Fragtmænd A/S (Åbyhøj, Dánsko) (zástupkyně: L. Sandberg-Mørch, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2022/459 ze dne 10. září 2021 ⁽¹⁾ a
- uložil Komisi povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že se Komise dopustila pochybení, když měla za to, že grant ve výši přibližně 5,67 miliard SEK poskytnutý společnosti Post Danmark a předpokládaný v dohodě z října 2017 se skládal z několika samostatných opatření, konkrétně z (i) opatření zahrnujícího grant poskytnutý Dánskem společnosti Post Danmark ve výši 1,683 miliard SEK na pokrytí nákladů na propouštění; (ii) opatření zahrnujícího grant poskytnutý Dánskem společnosti PostNord AB (který měl být převeden společnosti Post Danmark); (iii) opatření zahrnujícího grant poskytnutý Švédskem společnosti PostNord AB ve výši 400 milionů SEK (který měl být převeden společnosti PostDanmark); a (iv) opatření zahrnujícího kapitálovou injekci ve výši 2,339 miliard DKK (3,3 miliard SEK), kterou společnost Post Nord Group poskytla společnosti Post Danmark.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že i když může být kapitálová injekce, kterou společnost PostNord Group poskytla společnosti Post Danmark ve výši 2,339 miliard DKK (3,3 miliard SEK), považována za samostatné opatření (*quod non*), dopustila se Komise pochybení, když shledala, že tato kapitálová injekce nepředstavovala výhodu pro společnost Post Danmark.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2022/459 ze dne 10. září 2021 o státní podpoře SA.49668 (2019/C) (ex 2017/FC) a SA.53403 (2019/C) (ex 2017/FC), kterou poskytlo Dánsko a Švédsko společně s PostNord AB a Post Danmark A/S (oznámeno pod číslem C(2021) 6568) (Úř. věst. 2022, L 93, s. 146).

Žaloba podaná dne 24. června 2022 – Heßler v. Komise

(Věc T-369/22)

(2022/C 326/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Michael Heßler (Mannebach, Německo) (zástupkyně: I. Steuer, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 25. března 2022 o zamítnutí jeho stížnosti;
- uložil žalované povinnost se zpětnou účinností od 1. srpna 2021 i nadále poskytovat osvobození od daně podle čl. 3 odst. 4 druhého pododstavce nařízení (EHS, EURATOM, ESUO) č. 260/68, tak jak bylo stanoveno v závěrech vedoucích administrativy, po dobu, po kterou jsou splněny podmínky;
- uložil žalované povinnost navýšit nevyplacené platby o úroky podle finančního nařízení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle rozhodnutí o zamítnutí stížnosti žalobce, který se, pokud jde o výklad nařízení č. 260/68⁽¹⁾, odvolává na závěry vedoucích administrativy 222/04, ignoruje novou judikaturu ve smyslu rozsudku ze dne 12. března 2020, XB v. ECB (T-484/18, nezveřejněný, EU:T:2020:90). Kromě toho, závěry nemají v konkrétním případě závazný účinek. Administrativa je proto nemusí uplatňovat, protože všechna rozhodnutí jsou v konečném důsledku rozhodnutími konkrétního případu. Skutečnost, že situace žalobce není srovnatelná se situací žalobce ve věci T-484/18, je nerelevantní, protože pouze pobírání příspěvku na dítě zakládá nárok na nezdanitelnou částku.

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nečinnosti administrativy.

Žalobce podal dvě žádosti, aby mu, stejně jako doposud, byla na jeho dvě děti starší 26 let i nadále poskytována osvobození od daně podle čl. 3 odst. 4 druhého pododstavce nařízení č. 260/68, tak jak to upřesňují závěry vedoucích administrativy 220/04. Na základě toho mu administrativa poslala dva e-maily, které byly nadepsány jako informace, se zprávou, že na základě rozsudku T-484/18 je nezdanitelná částka nadále přiznávána pouze tehdy, pokud žalobce dostává příspěvek na dítě. Proti této informaci nemůže podat stížnost podle článku 90 služebního řádu úředníků, protože se nejedná o rozhodnutí. Administrativa proto v důsledku toho na základě jeho žádosti nevydala žádné rozhodnutí.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného předmětu rozhodnutí o zamítnutí stížnosti.

Předmět stížnosti a rozhodnutí spolu neměli nic společného. Žalobce podal stížnost podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků z důvodu, že nebyla poskytnuta odpověď. Dne 25. března 2022 by však byl údajný návrh žalobce na zrušení ve skutečnosti nevydaných rozhodnutí zamítnut, protože tato rozhodnutí byla správná.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu pojmu „nezaopatřené dítě“.

Administrativa zastává názor, že pouze děti, které mají nárok na příspěvek na dítě, jsou nezaopatřeny dětmi. Vzhledem k tomu, že děti žalobce jsou starší 26 let, žalobce již nemá nezaopatřené děti, a tedy nárok na osvobození od daně. Administrativa tím zaměňuje pojem nezaopatřené dítě s dodatečnými podmínkami vyžadovanými pro příspěvek na dítě.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu podmínek pro osvobození od daně.

- Žalobce zastává názor, že současné závěry vedoucích administrativy byly součástí reformy služebního řádu z roku 2004 a musí na ně proto být nahlíženo také v těchto celkových souvislostech. Administrativa jednoduše nemůže jednotlivé části z tohoto reformního balíku vyjmout, tak jak je to pro ni finančně výhodné.

- Předmětný rozsudek T-484/18 v odůvodnění odkazuje na rozsudek ze dne 27. listopadu 1980, Sorasio-Allo a další v. Komise (81/79, 82/79 a 146/79, EU:C:1980:270) a nemůže proto být novou judikaturou. V tomto rozsudku Soudní dvůr nezohlednil všechna jazyková znění. Jeho tehdejší závěr, že osvobození od daně je doplněním příspěvku na dítě, nelze v jiných jazykových verzích nařízení č. 260/68 takto potvrdit. Doposud to však nebylo relevantní, protože poskytování osvobození od daně na starší děti bylo po desetiletí nesporné.
- Rovněž pomocí historického výkladu na základě téměř totožně znějícího předchozího nařízení č. 32 (EHS), č. 12 (ESAE) ⁽²⁾ nevyplývá žádné doplnění příspěvku na dítě osvobozením od daně pro nezaopatřené dítě. Obrat „Kromě toho“, který je použit ve smyslu připojení, se váže jednoznačně k paušální částce nákladů určených na reprezentaci uvedené v předchozím pododstavci a ne k příspěvku na dítě.
- V případě právně komparativního výkladu je poskytování nezdanitelné částky na výživu nezaopatřených osob jako mimořádný výdaj standardem, který si Rada při přijímání nařízení 260/68 pravděpodobně vzala jako příklad.
- Jak příspěvek na dítě, tak i osvobození od daně vyžaduje existenci nezaopatřeného dítěte; pro získání osvobození od daně však není nutná existence nároku na příspěvek na dítě. Zde se jedná o formálně logickou chybu, která nepřijatelným způsobem zaměňuje příčinu a následek.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 260/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Evropských společenství (Úř. věst. 1968, L 56, s. 8; Zvl. vyd. 01/01 s. 33).

⁽²⁾ Nařízení č. 32 (EHS), č. 12 (ESAE), kterým se stanoví podmínky a postup pro uplatňování daně ve prospěch Společenství stanovené v čl. 12 odst. 1 protokolů o výsadách a imunitách Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 1962, 45, s. 1461).

Žaloba podaná dne 21. června 2022 – Izuzquiza a další v. Parlament

(Věc T-375/22)

(2022/C 326/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Luisa Izuzquiza (Berlín, Německo), Arne Semsrott (Berlín), Stefan Wehrmeyer (Berlín) (zástupce: J. Pobjoy, Barrister at Law)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil na základě článku 263 SFEU konečné rozhodnutí Evropského parlamentu, referenční číslo A(2021)10718C, ze dne 8. dubna 2022 v rozsahu, v němž Evropský parlament rozhodl, že byl oprávněn vycházet z čl. 4 odst. 1 písm. b) a/nebo z čl. 4 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001 ⁽¹⁾ při odůvodnění úplného a/nebo částečného odmítnutí poskytnout dokumenty, o které žalobci žádali ve své potvrzující žádosti ze dne 28. února 2022; a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Evropský parlament porušil čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Evropský parlament porušil čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. Kapitola 01/03 s. 331).